

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/385/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116215311
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4116215311.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova č. 11, IČO: 31575951, proti žalovanej: F. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. A. K. XX, I., o zaplatenie 2 964,80 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 11. novembra 2016, č. k. 17C/282/2016-52, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o zamietnutí zvyšku žaloby a výroku o náhrade trov konania z r u š u j e a vec vracia prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nitra (do 30.6.2016 ako súd prvého stupňa v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, ďalej len „OSP“ a od 1.7.2016 v zmysle § 12 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“ ako súd prvej inštancie) rozsudkom zo dňa 11. novembra 2016, č. k. 17C/282/2016-52 (ďalej len napadnutý rozsudok) uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2 440,85 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne počnúc od 29.12.2015 až do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol a žalobcovi priznal náhrada trov konania vo výške 64 %.

2.1. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že dňa 18.9.2014 uzavreli strany sporu úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 3 200 eur s úrokovou sadzbou 15,9 %, výškou RPMN 19,01 %, priemernou RPMN ku dňu podpisu úverovej zmluvy 16,81 %, s počtom splátok 120, splátky boli dojednané mesačne vo výške 53,92 eura do 20-teho dňa v mesiaci, prvá splátka bola splatná v mesiaci nasledujúcom po mesiaci poskytnutia úveru. Konečná splatnosť úveru bola do 120 mesiacov od podpísania zmluvy. Celková suma, ktorú mala žalovaná zaplatiť vrátane všetkých nákladov klienta bola 6 630,40 eura. V deň poskytnutia úveru sa žalovaná zaviazala zaplatiť žalobcovi jednorazový poplatok vo výške 160 eur a mesačne platiť poplatok za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 1,32 eura. Žalovaná bola vyzvaná žalobcom listom zo dňa 24.9.2015 na úhradu omeškaných splátok úveru vo výške 152,62 eur a následne listom zo dňa 28.12.2015 bola žalovaná vyzvaná na predčasné splatenie úveru vo výške 3 274,22 eura s príslušenstvom.

2.2. S poukazom na spotrebiteľský charakter uviedol, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania je zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru a to s poukazom na ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., pretože v tomto prípade došlo k poskytnutiu peňažných prostriedkov. Strany sporu dňa 18.9.2014 uzavreli Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 3 200 eur, pričom žalovaná do predčasného zosplatnenia uhradila sumu vo výške 659,15 eura a po predčasnom zosplatnení uhradila sumu vo výške 100 eur. Žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy vo výške 2 964,80 eura, nezaplatených poplatkov za poistenie vo výške 2,64 eura, úroku 133,11 eura, úroku z omeškania vo výške 1,80 eura, úroku z omeškania vo

výške 5 % ročne zo sumy vo výške 3 064,80 eura od 29.12.2015 do 18.2.2016, zo sumy 2 964,80 eur od 19.2.2016 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov vo výške 133,11 eura od 29.12.2016 do zaplataenia, ako aj náhradu trov konania.

2.3. Dospel k záveru, že zmluva uzavretá medzi stranami sporu je zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru a to s poukazom na ust. § 1 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z., pretože v tomto prípade došlo k poskytnutiu peňažných prostriedkov. Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona, považoval súd žalobu žalobcu za čiastočne dôvodnú.

2.4. V konaní bolo žalobcom tvrdené a preukázané, že žalovaný po poskytnutí úveru v sume 3 200 eur, úver v dohodnutých splátkach nesplácal. Súd preskúmal obsahové náležitosti úverovej zmluvy a zistil, že zmluva neobsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Predmetná zmluva neobsahovala všetky náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), preto je úver podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 bezúročný a bez poplatkov.

2.5. Nesprávne bola uvedená RPMN, ktorá mala byť uvedená vo výške 11,251 %, pričom v zmluve bola uvedená klamlivo vo výške 19,01 % a v nesprávnej výške boli uvedené aj úroky, ktoré v tom čase boli vo výške 10,40 % , pričom v predmetnej zmluve boli úroky dohodnuté vo výške 15,9 %.

2.6. Z dôvodu, že predmetná zmluva neobsahovala potrebné náležitosti v zmysle vyššie cit. zák. ustanovení , čiže predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a teda žalobcovi vznikol nárok len na zaplataenie rozdielu medzi poskytnutou a uhradenou čiastkou, ktorá je vo výške 2 440,85 eur /3.200 eur - 659,15 eur - 100 eur/.

2.7. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. v platnom znení súd priznal žalobcovi z nezaplataenej úverovej istiny a zmluvných úrokov dojednaný úrok z omeškania, ktorý je v medziach zákonného úroku z omeškania 5% od 29.12.2014 do zaplataenia, teda od doručenia návrhu na súd, pretože žalobca nepreukázal zasielanie a doručenie výzvy na zaplataenie dlhu žalovanému. Tvrdenia žalobcu, že písomnosti doručuje klientom a považuje ich za doručené tretím dňom po jej odoslaní cestou poštového podniku však žalobca nepreukázal, ani či písomnosť skutočne a ktorý deň odosielal žalovanému.

2.8. Nakoľko predmetná zmluva neobsahuje vyššie citované náležitosti, čo spôsobuje, že predmetná úverová zmluva, a teda poskytnutý spotrebiteľský úver podľa § 11 ods. 1 cit. zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov, súd zamietol žalobu žalobcu vo zvyšnej uplatnenej časti, v ktorej si uplatňoval úroky, ako aj poplatky.

2.9. Navyše, čo sa týka uplatneného úroku po zosplataení úveru žalobcom súd uviedol, že pokiaľ ide o zmluvný úrok 15,9 % ročne, ktorý si vyčíslil žalobca ku dňu zosplataenia až do zaplataenia istiny, súd žalobu aj v tejto časti zamietol, vychádzajúc z toho, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, žalobcovi zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplataenia nepatrí.

2.10. Súd pritom vychádzal z uznesenia ÚS IV. 476/2012 z 18.9.2012, v zmysle ktorého Ústavný súd SR odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania / § R 59/1998, 4Ob 143/1998/. Veriteľ má právo na zaplataenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Ústavný súd v citovanom ustanovení konštatuje, že by namietané rozhodnutie bolo možné považovať za svojvoľné, alebo zjavne neodôvodnené, resp., že by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu.

3. Zistený skutkový stav súd prvej inštancie právne posúdil podľa ustanovení § 1 ods. 2, § 2, § 9 ods. 1, § 9 ods. 2, 6, 7, 8, 9, § 11 ods. 1, 2, § 24 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z., § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53ods. 1, § 53 ods. 2, 4, 5, 6, 9, 11, § 53a

ods. 1, 2, § 53b ods. 1, § 53d, § 54 ods. 1, 2, 3, § 517 ods. 1, 2, § 559 ods. 1, 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka.

4. O trovách konania rozhodol prvoinštančný súd podľa ust. §-u 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP a v konaní úspešnému žalobcovi priznal podľa miery úspechu náhradu trov v rozsahu 64% (82%-18%) .

5. Proti tomuto rozsudku v zamietajúcej časti podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že považuje napadnutý rozsudok za nepreskúmateľný. Uviedol, že v otázke výpočtu RPMN a hodnotení dohody o výške úrokovej sadzby v úverovej zmluve nedostatočne zisťoval skutkový stav, pokiaľ svojou činnosťou dospel k záveru o nesprávnosti výšky RPMN ako aj úrokovej sadzby zmluvných úrokov, je nedostatočne odôvodnený a z tohto dôvodu nepreskúmateľný, keď súd odôvodnení rozhodnutia iba stroho konštatoval nesprávnosť údajov v zmluve bez akéhokoľvek výpočtu, či vodítka, na základe ktorého by bolo možné akúkoľvek prípadnú nesprávnosť overiť, resp. overiť postup súdu. Výpočet RPMN vykonaný bankou zohľadňuje presný dátum čerpania prostriedkov z úveru, dátum prvej splátky a aj prípady kedy dátum splátky prípadne na deň pracovného pokoja, pri ktorých sa dátum reálnej splátky časovo posúva, čo môže spôsobiť nesúlad vo výpočte oproti výpočtom prvostupňového súdu, ktoré však nepoznal.

6.1. Argumentáciou k § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 poukázal na rozsudok Súdneho dvora ES v prejudiciálnom konaní k Smernici 2008/48/ES vo veci C-42/15 tak, že súdny dvor konštatoval, že článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny, tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, (LEN) pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.

6.2. Poukázal tiež na výklad Vlády SR, ktorá uviedla, že relevantné znenie zákona nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné určenie, aká časť každej jednotlivéj splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Obdobne poukázal na stanovisko NBS, podľa ktorého nemožno podľa smernice 2008/48 v rámci náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere týkajúcej sa údajov o výške, počte a termíne splátok osobitne ku každej položke - istine, úroku, poplatkom v zmluve o spotrebiteľskom úvere žiadať presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu. Podľa stanoviska NBS bude pri vybavovaní podaní spotrebiteľov, výkone dohľadu a vedení prvostupňových konaní uplatňovať výklad, v zmysle ktorého sa týmto neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahrňuje istinu, úroky a iné poplatky.

6.3. Ani dôvodová správa k predmetnému ustanoveniu zákona o spotrebiteľských úveroch nenaznačuje, že by zákonodarca mal uvedeným ustanovením v úmysle sprísniť požiadavku zakotvenú v smernici 2008/48. Poukázal na rozhodnutia Krajských súdov v Prešove a Trenčíne, pričom konštatoval, že všetky vyššie uvedené argumenty je nutné vziať do úvahy analogicky pri hodnotení každej jednej náležitosti úverovej zmluvy.

6.4. Úverová zmluva umožňovala jednoduchým spôsobom priemernému spotrebiteľovi poznať všetky rozhodujúce parametre spotrebiteľského úveru ako aj podmienky jeho splácania, vrátane nákladov, splatností, s možnosťou porovnania oproti iným spotrebiteľským úverom na trhu čo bolo cieľom vyššie citovanej Smernice 2008/48 ako aj príslušnej zákonnej úpravy. Všetky uvedené argumenty jednoznačne vyvracajú formalistický prístup pri vykladaní smernice a zákonnej úpravy.

7. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

8. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o zamietnutí zvyšku žaloby a výroku o náhrade trov konania podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP v spojení s § 391 ods. 1 CPS zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9.1. S účinnosťou od 01. 07. 2016, prijatím zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), došlo v súlade s § 473 CSP k zrušeniu zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikovateľnosti procesnoprávných noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to aj na konania začaté pred dňom účinnosti CSP s ustanovenými výnimkami z tohto základného pravidla.

9.2. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9.3. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

10.1. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

10.2. Podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

10.3. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

11. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

12.1. Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia (§ 157 ods. 2 OSP), pričom účastníkovi konania musí dať odpoveď na podstatné (zásadné) otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach. Právo (účastníka) a povinnosť (súdu) na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého jurisdikčného aktu (rozhodnutia) (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 4/2009 zo dňa 29. júna 2010).

12.2. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ako súčasť základného práva na súdnu a inú právnu ochranu vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 236/06). Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Z formulácie § 132 Občianskeho súdneho poriadku

možno vyvodit', že súd je povinný navzájom si odporujúce dôkazy hodnotiť a zdôvodniť, napr. prečo niektoré z nich pokladá za nevierohodné, prečo niektoré odmietol vziať pri formulovaní rozhodnutia do úvahy, prípadne aj prečo sa niektorými dôkaznými návrhmi odmietol zaoberať vôbec. Tieto nedostatky odôvodnenia, spolu s tzv. opomenutými dôkazmi (o ktorých súd v konaní nerozhodol vôbec) zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia (Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 114/08 z 12. júna 2008).

12.3. Nedostatok odôvodnenia písomného vyhotovenia rozhodnutia je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces. Judikatúra nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument. Aj rozhodnutie formou uznesenia (ak nejde o rozhodnutie, ktorým sa celkom vyhovuje návrhu, ktorému nikto neodporoval alebo o uznesenie, ktoré sa týka vedenia konania) musí obsahovať odôvodnenie, pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky.

13. Súd je povinný rozsudok odôvodniť spôsobom zakotveným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP (do 30.6.2016 podľa § 157 ods. 2 OSP), čo je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z Listiny základných práv a slobôd ako aj z článku 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov a právnymi závermi. Stav, kedy rozsudok neobsahuje náležitosti uvedené v ust. § 220 ods. 2 CSP vedie v konečnom dôsledku k tomu, že sa stáva nepreskúmateľným. Ak je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné, musí ho odvolací súd zrušiť, pretože inak by zaťažil konanie vadou, ktorá môže mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

14. Odvolací súd preskúmavajúc dôvodnosť podaného odvolania žalobcu dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti vykazuje vady v zmysle § 389 písm. b/ a c/ CSP, a teda, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné a taktiež vychádzajúce z nesprávneho právneho posúdenia veci ohľadne právneho posúdenia nedostatku náležitostí úverovej zmluvy s dôsledkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

15. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvoinštančného, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS 115/03 z 3. júla 2003).

16. Z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca žalobca uzavrel so žalovanou Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX dňa 18.9.2014 podľa § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov. Na základe tejto zmluvy pod bodom I. Základné podmienky poskytol žalobca žalovanej úver vo výške 3200 eur. Išlo o spotrebný fixný úver s úrokovou sadzbou 15,9% p.a., v zmluve bola stanovená cena za poplatok za poskytnutie úveru 160 eur, poplatok poistenie schopnosti splácať úver vo výške 1,32 eura, v 120 splátkach po 53,92 eura mesačne, k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, pričom splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na deň 20.10.2014 a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 20.9.2024.

17. Žalobca podal proti žalovanej žalobu o zaplatenie sumy 2 964,80 eura, nezaplatených poplatkov za poistenie vo výške 2,64 eura, úroku 133,11 eura, úroku z omeškania vo výške 1,80 eura, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy vo výške 3 064,80 eura od 29.12.2015 do 18.2.2016, zo sumy 2

964,80 eura od 19.2.2016 do zaplataenia, zo sumy 133,11 eura od 29.12.2016 do zaplataenia a náhrady trov konania.

18. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnené odvolacie dôvody, s prihliadnutím na odôvodnenie preskúmaného rozsudku bolo posúdiť, či v danom prípade boli splnené podmienky pre nepriznanie v žalobe uplatneného nároku žalobcovi (po úhradách vo výške 659,15 eura do zosplatnenia úveru a úhrade 100 eur po zosplatnení) v sume 523,95 eura ako istinu (3200-659,15-100), nezaplatený poplatok za poistenie vo výške 2,64 eura, vyčíslený úrok vo výške 133,11 eura, vyčíslené úroky z omeškania vo výške 1,80 eura a tiež zamietnuté úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3064,80 eura od 29.12.2015 do 28.12.2015, zo sumy 623,95 eura od 29.12.2015 do 18.2.2016, zo sumy 523,95 eura od 19.2.2016 do zaplataenia, zo sumy nezaplatených úrokov vo výške 133,11 eura od 29.12.2015 do zaplataenia.

19. Odvolací súd konštatuje, že záver súdu o bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru (ďalej len záver) podľa § 11 ods. 1, ods. 11 zák. č. 129/2010 Z.z.) v dôsledku absencie náležitostí spotrebiteľskej úverovej zmluvy je správny za predpokladu, že také náležitosti v skutočnosti v zmluve absentujú. Z pohľadu odôvodnenia súdu prvej inštancie tento založil na nasledujúcich dôvodoch.

20. V prvom rade je potrebné poukázať na to, že súd prvej inštancie konštatoval absenciu podstatných náležitostí zmluvy o úvere podľa § 9 ods. 1, 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch podľa písm. a/ až k/, r/ a y/, pričom tieto dôvody vôbec bližšie argumentačne nevysvetlil. Napadnutému rozhodnutiu tak chýba riadne odôvodnenie.

21. Súd prvej inštancie sa v ďalšom zaoberal sa tým, že zmluva obsahuje nesprávny údaj o RPMN. Dôvodil, že správne mal byť v zmluve uvedený údaj o RPMN vo výške 11,251%, pričom v zmluve bol uvedený údaj vo výške 19,01%. Odhliadnuc od zákonného ustanovenia § 11 ods. 1 písm. d/ zák. č. 129/2010 Z.z., ktorý sankcionovanie nedostatku správnosti údaju o RPMN spájal s podmienkou, že uvedený údaj bol uvedený „len“ v neprospech spotrebiteľa (čo z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyznieva opačne), je treba povedať, že výpočet RPMN, ktorý bol realizovaný súdom prvej inštancie nie je dostatočne odôvodnený, čo do jeho výpočtu. Nemožno zistiť, akými matematickými operáciami a s akými vstupnými údajmi súd prvej inštancie pracoval, keď konštatoval vyššie uvedený záver o RPMN (11,251%).

22. Pokiaľ ide o záver súdu o nároku žalobcu na úroky po zosplatnení, ktorý podľa neho nemôže byť priznaný, odvolací súd sa s ním stotožňuje, avšak z obsahu žaloby (bod III.) vyplýva, že vyčíslený úrok bol úrokom do zosplatnenia, preto nemožno inak vo všeobecnosti správny záver prijať pre tento prípad bez ďalšieho odôvodnenia.

23. Uvedenému rozhodnutiu teda chýba náležité odôvodnenie v zmysle § 220 ods. 2 CSP, pričom týmto súd prvej inštancie znemožnil neúspešnej strane, účinne sa brániť v odvolacom konaní a tým znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

24. Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne sa zaoberať nárokom žalobcu, ktorý je v ďalšom predmetom konania a opätovne riadne odôvodniť rozsudok.

25. Odvolací súd zároveň zrušil výrok o náhrade trov konania, pričom v tejto časti konštatuje, že v prípade čiastočného úspechu strany sporu je potrebné aplikovať ust. § 255 ods. 2 CSP a nie ust. § 255 ods. 1 CSP.

26. Podľa § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

27. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

28. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).